

Володимир Васильович Індутний
доктор геолого-мінералогічних наук,
професор, Київський Національний
торгово-економічний університет
(Київ, Україна)
indutny@nwv.com.ua

Олена Борисівна Походяща
кандидат історичних наук,
заступник головного зберігача,
Національний музей історії України
(Київ, Україна)
arxangel7@ukr.net

Volodymyr Indutnyi
Doctor of Geological and
Mineralogical Sciences
Professor of Kyiv National
Trade and Economic University
(Kyiv, Ukraine)

Olena Pokhodiashcha
PhD,
Deputy Chief Collections Curator,
National Museum of Ukrainian History
(Kyiv, Ukraine)

**НОМІНАЦІЯ ПАМ'ЯТОК КУЛЬТУРИ МУЗЕЙНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ
В ЦІЛЬОВИХ КЛАСИФІКАЦІЙНИХ СИСТЕМАХ
ТА ОЦІНЮВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ**

**CULTURAL MONUMENTS NOMINATIONS OF UKRAINIAN MUSEUM COLLECTIONS IN
TARGET CLASSIFICATION SYSTEMS AND EVALUATION OF INTELLECTUAL PROPERTY**

Анотація

З метою розвитку музейної справи автори статті запропонували модернізувати схеми класифікації пам'яток культури Музейного фонду України. Удосконалення знань про культурні пам'ятки збільшить функціональність автоматизованих систем обробки інформації на основі появи можливості номінації пам'яток в цільових класифікаційних системах, а також сприятиме проведенню їхнього якісного і вартісного оцінювання. Удосконалення номінації пам'яток культури надасть можливість об'єктивно оцінювати інтелектуальну власність, пов'язану з діяльністю науковців.

Ключові слова: пам'ятки культури, оцінювання культурних цінностей, Музейний фонд України

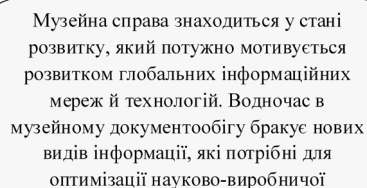
Summary

To develop the museum, authors have proposed schemes to upgrade the classification of cultural monuments Museum Fund of Ukraine. Improving knowledge about cultural attractions will increase the functionality of automated data processing systems based on the possibility of the emergence transactions nomination attractions in target classification systems and will facilitate their quality and valuation. Improving nominations

of cultural artifacts will enable an objective assessment of the intellectual property associated with the activities of researchers.

Keywords: cultural artifacts, cultural values assessment, the Museum Fund of Ukraine

Музейна справа в Україні має низку актуальних та не розв'язаних питань навколо збереження, експонування, популяризації музейних культурних цінностей. Номінація культурних цінностей є однією з вагомих змін, які мають бути враховані як в музейному документообігу, так і в музейній справі взагалі. Інтенсивний розвиток глобальних інформаційних соціально-орієнтованих комунікаційних мереж, глобалізація й уніфікація у таких сферах як міжнародне право, фінанси, користування природними ресурсами, торгівля, культурний обмін, наука й виробництво, є джерелом й потужним мотиватором докорінних трансформацій в царині основних видів діяльності музеїв різної форми власності¹ (рис. 1). Для провідних музеїв вже обов'язковими стали об'ємні відеоекскурсії в Інтернеті; автоматизовані каталоги; більш широко відкритий інтернет-доступ до високоякісної фотофіксації найбільш цінних експонатів, а також супровідної документальної інформації, яка має наукове, навчальне та загальнокультурне значення. Особлива увага музейних установ нині приділяється комп'ютерній автоматизації музейного обліку, де впроваджуються наукові засади сучасної теорії управління базами даних². Отже, музейна справа перебуває у стані розвитку, який потужно мотивується розвитком глобальних інформаційних мереж і технологій. Водночас в музейному документообігу бракує нових видів інформації, які потрібні для оптимізації науково-виробничої діяльності.

Музейна справа знаходиться у стані розвитку, який потужно мотивується розвитком глобальних інформаційних мереж й технологій. Водночас в музейному документообігу бракує нових видів інформації, які потрібні для оптимізації науково-виробничої

Рисунок 1.

Інформація, види якої визначені в інструктивних документах, традиційно вважається супровідною по відношенню до пам'яток культури, а також відображається в офіційному документі – науково-уніфікованому паспорті музейного предмету³ – консолідує у собі адміністративний та атрибутивний складники. Паспортизація пам'яток культури музейного фонду є вкрай працездатною й складною з огляду на гігантську кількість одиниць музейного обліку і потребує осмислення й залучення різних видів інформації – результатів досліджень мистецтвознавців, істориків, даних про хімічний склад та структуру речовин тощо. Слід також зазначити, що частина корисної інформації про історію побутування пам'яток культури, як правило, залишається невідомою й потребує подальших і значних за обсягом пошукових робіт.

Пам'ятки культури Музейного фонду України традиційно класифікуються відповідно до типів (природничі, історичні, образотворчі, писемності й інформаційні), груп пам'яток за сферами вивчення, а також видів пам'яток за соціокультурним призначенням і матеріа-

¹ Закон України “Про музеї та музейну справу” від 29 червня 1995 року, № 249/95-ВР.

² Коннолли Т., Бегг К. Базы данных. Проектирование, реализация и сопровождение. Теория и практика / Database Systems: A Practical Approach to Design, Implementation, and Management. – 3-е изд. – М.: Вильямс, 2003. – 1436 с.

³ Наказ Міністерства культури і мистецтв України від 25.10.2001 р. № 653 та зареєстрованого Міністерством юстиції України від 14.02.2002 р. № 144/6432.

лом (рис. 2)⁴. Водночас сучасна класиологія⁵ твердить, що класифікація – це будь-яка єдність об'єктів в параметричному просторі. Відтак, класифікація пам'яток культури теоретично може здійснюватися за необмеженою кількістю способів і відповідно до необмеженої кількості засадничих принципів, а також з використанням різних ознак, характеристик та їхніх сукупностей. Осмислення цього факту приводить до висновку про необхідність створення таких баз даних музейних предметів на основі алгоритмів, які б давали можливість проектування нескінченної кількості класифікаційних систем за вибором користувача – споживача інформаційних послуг музейних установ⁶.

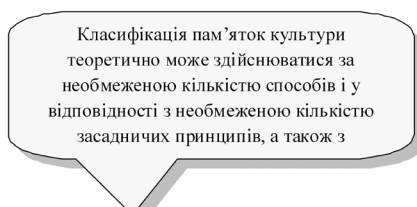

Рисунок 2.

Музейні установи можуть і мають користуватися класифікаціями, визначеними інструктивними документами, згідно з чинним законодавством (якщо такі документи з'являться), але не повинні обмежуватися ними й, у разі появи практичної доцільності, використовувати інші класифікаційні системи. Наприклад, класифікація пам'яток може здійснюватися за ознаками (сукупністю критеріїв) їхньої загальновиховної цінності в освітньому процесі, рівнем популяризації відомостей про них у тій чи іншій країні, науковою та соціокультурною значимістю й так далі. Наприклад, при формуванні міжнародних виставкових проектів саме ці атрибутивні характеристики можуть мати вирішальне значення (рис. 3).

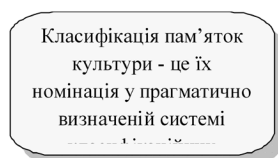

Рисунок 3.

Автоматизований музейний облік має ґрунтуватися на принципах можливості динамічного та селективного оперування корисною інформацією з метою вирішення прикладних завдань класифікації.

Зі вказаного зрозуміло, що класифікація пам'яток культури – це їх номінація у прагматично визначеній системі принципів та ознак. Будь-яка номінація передбачає процедуру градування усієї множини споріднених пам'яток за ознакою цінності (або якості) та подальшого визначення місця пам'ятки у низці споріднених пам'яток. Цінними в такому випадку є не власне пам'ятки, а атрибутивна інформація про них. Пам'ятки є лише матеріальними носіями

⁴ Инструкция по учету и хранению музейных ценностей, находящихся в государственных музеях СРСР. Министерство культуры СРСР. – М., 1984. – 151 с.

⁵ *Погоріляк Й. М.* Класиолог Музейного фонду України – наука про природний порядок цілісних систем: Людину і Природу / Й. М. Погоріляк. – Ужгород: Карпати, 1995. – 44 с.; *Покровський М. П.* Класиология как система / М. П. Покровский // Вопросы философии. – 2006. – № 7. – С. 95–104.

⁶ Зазначимо, що права власності на інформацію щодо пам'яток культури так само, як і право власності на пам'ятки культури, в Україні нині не врегульовано.

цінної інформації. Відповідно, ми повинні дотримуватися такого порядку побудови висновків про цінність пам'яток культури, коли атрибутивна інформація, а також похідна інформація про них, тобто та, яка отримана в результаті проведення наукових досліджень, стає товаром (рис. 4).

Атрибутивна
інформація про пам'ятки, а
також похідна інформація
про них, тобто та, яка
отримана в результаті
проведення наукових
досліджень стає товаром.

Рисунок 4.

Отже, спільнота фахівців та чиновників, які опікуються Музейним фондом України й, зокрема, тією його частиною, яка перебуває у державній власності, повинні наново вивчити й ретельно дослідити питання щодо захисту державних інтересів та засад розпорядництва супровідною інформацією про пам'ятки культури в комерційних цілях.

Пам'ятка та супровідна інформація про неї, незалежно від форми її власності, описується системою споживчих характеристик (номінується в них) і таким чином визначається її користь. Відтак, пам'ятка також може бути об'єктом оцінювання, а значить, потенційно, товаром. Наприклад, в момент її передачі в оренду для використання іншими музеями на умовах тимчасового зберігання та для отримання вигоди (джерелом отримання вигод є супровідна інформація), страхування від пошкоджень та на випадок втрати (при зберіганні, перевезенні тощо), визначенні збитків національної культури у результаті її втрати, а також під час оцінювання паритетності музейного обміну. Якщо пам'ятка не належить до державної власності, вона може також бути у вільному продажу, заставі та брати участь у фінансових операціях. Таким чином, інформація про пам'ятку завжди є товаром, інтелектуальною власністю (яка частково та на рівних правах належить Державі й науковим співробітникам музеїв), а також є продуктом надання інформаційних послуг. Усі ці аспекти вивчення питання щодо оцінювання пам'яток культури потребують декларування принципів класифікації, в яких вони номіновані (рис. 5).

Інформація про пам'ятку завжди є
товаром, інтелектуальною
власністю (яка частково та на
рівних правах належить науковим
співробітникам музеїв) й
продуктом надання
інформаційних послуг.

Рисунок 5.

Особливо наголошуємо на тому, що науково-уніфікований паспорт, а також уся нормативно встановлена документація до пам'яток культури Музейного фонду України, не містить відомостей про результати номінування пам'яток культури у тих чи інших класифікаційних системах, крім загальної за типами й видами, що є суттєвим недоліком сучасного музейного обліку й грубо віддаляє його від сучасних потреб здійснення операцій з надання інформаційних послуг – ускладнює просування інформації в глобальну інформаційну мережу.

Під час вивчення проблеми та спираючись на власний досвід, ми дійшли висновку про те,

що номінування пам'яток культури у тих чи інших класифікаційних системах, найбільш доцільно здійснювати згідно з такими загальними принципами⁷:

1. **Чим більше корисної інформації про пам'ятку культури, тим вища її соціальна та загальнокультурна цінність.** Кількість корисної інформації дає змогу номінувати пам'ятки у таких якісних категоріях: “пам'ятки світового рівня значення”, “пам'ятки національного рівня значення” й “пам'ятки місцевого родового значення”.
2. **Чим більше інформації про можливості пам'ятки у задоволенні гуманітарних потреб особистості, тим вища її цінність.** Кількість такої інформації дає змогу номінувати пам'ятку у таких якісних категоріях: “пам'ятки низького рівня споживання”, “пам'ятки культури середнього рівня споживання” та “пам'ятки культури високого рівня споживання” – відповідно до рівня фінансової спроможності потенційних покупців пам'яток або інформації про них.
3. **Чим більше інформації про можливість використання пам'ятки у освітній сфері (загальновиховна діяльність) тим вища її соціальна та загальнокультурна цінність.** Кількість такої інформації дає змогу номінувати пам'ятку в таких якісних категоріях: “місцевий рівень актуалізації ідеалів, що опредметнюються пам'яткою”; “національний рівень актуалізації ідеалів, що опредметнюються пам'яткою”; “світовий рівень актуалізації виховних ідеалів, що опредметнюються пам'яткою”.

Представлені вище принципи оцінювання не є вичерпними відносно універсуму можливих принципів оцінювання. Вони є лише віддзеркаленням основних законів товарознавства, а відповідні класифікаційні системи – основою для оцінювання якості та прогнозування вартості пам'яток культури в парадигмі оціночної діяльності.

В музейній справі номінація пам'яток культури в системах оцінювання є корисною тому, що дає змогу прогнозувати вартість інформації про пам'ятки культури в альтернативному алгоритмі відносно витрат на їхнє вивчення. У цьому ми вбачаємо один з можливих способів вирішення низки нагальних проблем, пов'язаних з повсякденною діяльністю музеїв – паритетністю міжмузейного обміну, страхуванням, орендою, визначенням заподіяних збитків тощо – та обґрунтуванням доданої вартості, створеної інтелектуальною власністю, яка належить Державі та працівникам музею (рис. 6).

Номінація пам'яток культури в системах оцінки є корисною тому, що дозволяє прогнозувати вартість інформації про пам'ятки культури в альтернативному алгоритмі по відношенню до витрат на їх вивчення

Рисунок 6.

Отже, ми вважаємо за доцільне відображення результатів застосування процедур номінації пам'яток культури в обліковій документації музеїв. Наприклад, в графі за № 35 міститься “додаткова інформація” в науково-уніфікованому паспорті пам'ятки культури. Це суттєво підвищить якість цього документа, адже він міститиме інформацію про наявність протоколу оцінювання пам'ятки культури, спосіб у який було здійснено прогнозування вартості пам'ятки та інформацію про неї. Крім того, комп'ютерні системи музейного обліку, час яких вже настав, зможуть автоматично виділяти серед усього обсягу музейних паспортів документи про

⁷ *Індутний В. В.* Формула Р. Хартлі та прогнозування вартості пам'яток культури // *Культура і сучасність.* – № 12. – К.: НАКККіМ, 2014. – С. 70–78; *Індутний В. В.* Оцінка пам'яток культури. – К.: СПД Моляр С. В., 2009. – 537 с.

“пам'ятки культури світового рівня значення” та “пам'ятки культури національного рівня значення” й це вкрай важливо при створенні навчальних та загальноосвітніх програм, здійснення процедур страхування, визначення рівня цінності окремих колекцій музею або рівня науково-дослідних робіт, які проводять його співробітники. Номінація пам'яток культури створює потужний комплекс зручностей і переваг в музейній роботі.

Також нагадаємо, що в основі будь-яких класифікацій сучасного музеєзнавства, вже створених та тих, що будуть створені в майбутньому, має бути закладено принцип системності – об'єкт в системі споріднених об'єктів. Це безпосередньо витікає з формулювання першого закону системології⁸ – “будь-який об'єкт є системою в системі споріднених об'єктів” (переклад з російської автора). Закон є універсальним і широко відомим в різних галузях науки, а також має сприйматися як результат розвитку й панування доктрини тектології, яка виникла ще в 1920-рр. завдяки працям А. Богданова⁹ та стала світоглядною для наукової думки й сприяла появі ідей системного аналізу та структуралізму, які плідно розвивалися в науковій парадигмі протягом ХХ ст.¹⁰ Ці ідеї є актуальними й нині.

Як приклад, що пояснює спосіб пропонованих доповнень до науково-уніфікованого паспорту, наведемо результати оцінювання портрету І. Мазепи невідомого художника Лівобережної України з колекції НМІУ (№ НМІУ, М-168) (Іл. 1).

Ілюстрація 1. Портрет І. Мазепи невідомого художника Лівобережної України з колекції НМІУ (М-168).

⁸ Сурмин Ю. П. Теория систем и системный анализ: Учеб. пособие. – К.: МАУП, 2003. – 368 с.; Урманцев Ю. А. Эволюционика или общая теория развития природы общества и мышления. – Пушино; ОНТИ НЦБИ АН СССР. 1988. – 79 с.

⁹ Богданов А. А. Тектология (всеобщая организационная наука) / Богданов А. А. – М.: Экономика, 1989. – 650 с.

¹⁰ Погоріляк Й. М. Класиолог Музейного фонду України – наука про природний порядок цілісних систем: Людину і Природу...; Покровский М. П. Класиология как система... – С. 95–104.

**Музейний фонд України (державна або недержавна частина власності)
Науково уніфікований паспорт № М-168 (Іл. 1)**

1. Відомство: Міністерство культури України 2. Адміністративне підпорядкування: 3. Музей: Національний музей історії України 4. Адреса: Україна, м. Київ, вул. Володимирська, 2 5. Відділ: Документально-речові фонди 6. Розділ: образотворче мистецтво 7. Книга надходжень (номер) – 8. Інвентарний номер – М-168 9. Спеціальний інвентарний номер – 10. Старі інвентарні номери і 6769, 27754/574. 11. Колекційний опис (номер) – 12. Запис в інформаційній системі (номер) – 13. Дата введення в інформаційну систему – 14. Негатив (номер) – 16. Топографічний шифр: [конфіденційна інформація]				15. Фото				
17. Назва: Портрет гетьмана Івана Мазепи								
18. Автор або виробник: автор невідомий								
19. Час і місце створення (виготовлення): друга третина XVIII ст., Лівобережна Україна								
20. Час і місце виявлення: кінець XIX ст., родина Бутовичів								
21. Час і місце побутування: Першим власником портрета у XVIII ст. був осавул Степан Бутович, і потім весь час до передачі у музей зберігався в родині Бутовичів								
22. Джерело надходження: наприкінці XIX ст. був переданий статським радником Володимиром Бутовичем								
23. Спосіб надходження: закупка о								
24. Документи: до інвентарної книги Всеукраїнського історичного музею був записаний у 1924 р.								
25. Класифікація – Образотворче мистецтво		26. Типологія Портретний живопис	27. Кількість – 1	28. Розміри (см / мм) – 74x59 см				
29. Матеріал Полотно		30. Техніка – олія		32. Дорогоцінне каміння – відсутнє				
31. Дорогоцінні метали - відсутні		Назва	Маса (г)	Проба	Назва і вид огранування	К-ть	Маса (кар, г)	Розміри (мм)
		Загальна –	–	–		1	–	740x590 мм
		У чистоті –	–	–				
33. Опис предмета: на портреті погрудне зображення гетьмана Івана Мазепи – чоловіка середнього віку, без головного убору, волосся та вуся чорні. Одягненого в одяг козацької старшини: жупан зеленого кольору та сорочку червоного кольору. Через праве плече перекинута синя муарова стрічка ордену Св. Андрія Первозваного. На грудях з лівого боку – орден Білого Орла. У правому верхньому куті герб “Курч” із літерами: “І (Іван) М (Мазепа) Г (Гетьман) В (війська) Ц (царської) В (величності) Е (его) П (пресвітлого) З (запорозького)”								
34. Особи чи події, пов’язані з предметом. Зв’язок з іншими пам’ятками.								
35. Додаткові відомості: 35.1. Пам’ятка культури національного значення першого порядку; 35.2. Пам’ятка культури найвищого рівня задоволення гуманітарних потреб; 35.3. Пам’ятка культури світового рівня загальної виховної цінності другого порядку; 35.4. Автентична пам’ятка.		36. Стан збереженості (підкреслити потрібне): 36.1. – задовільний; 36.2. – незадовільний; 36.3. – у фрагментах; 36.4. – у окремих фрагментах. <i>Дубльований, проходив декілька реставрацій</i>						
37. Реставрація і рекомендації щодо реставрації: термінова реставрація о		38. Можливість транспортування так – о	39. Кількість фото 1	40. Вартість – 40237056 гривень станом на 15.04.2016	41. Кількість додатків			
42. Експонування: Розділ експозиції “Україна XVIII ст.” в НМІУ								
43. Звірення наявності (документ, дата): № 82 від 19.07.2006, № 111 від 22.12.2008 р.								
44. Бібліографія: 1. Грушевський М. До портрета Мазепи // ЗНТШ. – 1909. – Т. 92. – С. 246–248. 2. Грушевський М. Ще до портрета Мазепи // ЗНТШ. – 1910. – Т. 94. – С. 162–170. 3. Дмитрієнко М. Ф., Походяща О. Б. Иконографія гетьмана Івана Мазепи у Вітчизняних та іноземних пам’ятках // Сіверщина в історії України. Зб. наук. пр. – Київ-Глухів, 2013. – С. 212–220. 4. Походяща О. Б. Атрибуція українського портретного живопису XVII – поч. XIX ст. / Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції “Перші наукові читання, присвячені пам’яті професора Олександра Івановича МІНЖУЛІНА”. – НАКККіМ. – 4 червня 2014. – С. 100–103. 5. Цимбалістов А. Еще о портрете И. Мазепы // Киевская старина. – 1886. – Т. 7. – С. 365–371.								
45. Архівні матеріали: Експертний висновок ТОВ “АртАналітікс” від 15.04.2016 № 10268Д, С.7.								
46. Відповідальні: Завідувач: Гол. зберігач: Підпис Підпис Дата Дата Склав Посада Підпис Дата Затвердив Заступник директора музею з наукової роботи Підпис Дата								

На прикладі уніфікованого паспорта на портрет гетьмана І. Мазепи було розширено позицію 35 та 36, що дає змогу здійснювати автоматизовану обробку паспортів музейних колекцій з метою виявлення найбільш цінних експонатів для підготовки експозиційних заходів, та для їх використання в освітніх програмах, забезпечення більш ретельного нагляду за їх зберіганням та створенням інтелектуальної власності (рис. 7).

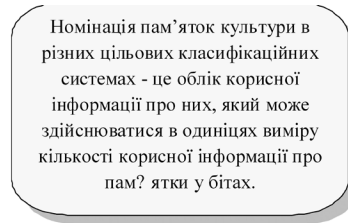

Рисунок 7.

Особливо наголосимо на тому, що номінація пам'яток культури в різних цільових класифікаційних системах – це облік корисної інформації про них, який може здійснюватися в одиницях виміру кількості корисної інформації про пам'ятки у бітах¹¹.

Для визначення кількості корисної інформації застосовують системи критеріальних запитань, які є основою для номінації пам'яток культури у різних класифікаційних системах¹².

Теоретично, сукупний обсяг інформації про будь-яку пам'ятку культури слід вважати невичерпним, однак, диференційовано він може бути оціненим за допомогою показника зменшення інформаційної невизначеності пропорційного “ 2^n ”. Де величина “ n ” – кількість корисної інформації про пам'ятку, яка згідно з формулою Р. Хартлі, обчислюється у бітах і набуває цілочисленних значень $n = 1, 2, 3, \dots$ ¹³. Фактично, це є переліком-нумерацією цілісних та незалежних один від одного комплексів знань про пам'ятку культури.

Показник зменшення рівня невизначеності про товар, відповідно до законів товарознавства, є пропорційним до показника прогнозованої вартості “ C ”, яка описується величиною: $C = \alpha 2^n$, де: α – це коефіцієнт пропорційності, що вказує на застосування бази оцінки відмінної від нуля та описаної питомою одиницею виміру на біт інформації (наприклад, у гривнях за біт інформації).

Отже, приріст інформації, який утворюється в результаті наукового вивчення пам'ятки культури і призводить до зміни класифікаційного визначення її якості, визначається величиною, пропорційною до: $C = \alpha 2^m - \alpha 2^n$, або $C = \alpha 2^{m-n}$, де: m – кількість біт інформації здобутих в результаті проведення науково-дослідних робіт.

Відтак бачимо, що в результаті отримання науковцями і працівниками музеїв додаткових відомостей, визначених як однорідна та нова інформація, прогнозована вартість пам'ятки у межах детермінованої класифікаційної системи – зростає. Отримана таким чином додана вартість є науково-обґрунтованою оцінкою доданої інтелектуальної власності, що має належати державі та виконавцю у тих частинах, які встановлюються нормативно або за окремою соціальною угодою.

Запропоновані вище аспекти вдосконалення музейної документації не тільки розширюють функціональні можливості музейних працівників у частині надання інформаційних послуг та впорядкування атрибутивних видів інформації, але й дають змогу визначити прогнозовану вартість відповідної частини інтелектуальної власності, здобутої під час пошукових робіт.

¹¹ Індутний В. В. Формула Р. Хартлі та прогнозування вартості пам'яток культури... – С. 70–78.

¹² Індутний В. В. Оцінка пам'яток культури...

¹³ Індутний В. В. Формула Р. Хартлі та прогнозування вартості пам'яток культури... – С. 70–78.

Використовуючи інформацію, подану вище в науково-уніфікованому паспорті до портрету гетьмана І. Мазепи, та беручи до уваги величину показника питомої вартості сучасних творів живопису на ринку України (яка становить **117,945** грн за дм², станом на час укладання експертного висновку ТОВ “АртАналітікс” від 31.03.2016, № 10268Д¹⁴, а також враховуючи розміри портрету – 7,4 x 5,9 дм (**43,66** дм²), можна обчислити прогнозу вартість одного біта інтелектуальної власності C_i , який утворюється в результаті вивчення цього об’єкта на момент укладання експертного висновку:

$$C_i = (117,94 \times 43,66 \times 2^1) - (117,94 \times 43,66) = 5149,26 \text{ гривень.}$$

Звичайно, наведений вище спосіб оцінювання інтелектуальної власності є лише одним з варіантів розрахунків серед великої кількості можливих способів вирішення цього питання, але водночас приваблює нас універсальністю щодо видової специфіки пам’яток культури й залежністю від поточного попиту ринку на них.

Крім того, цей спосіб оцінювання інтелектуальної власності наводить на думку про те, що експертні роботи, які нині проводять наукові працівники музеїв на замовлення споживачів інформаційних послуг, є вкрай недооціненими. Цей факт, на нашу думку, також потребує додаткового вивчення.

Ідея номінування пам’яток в цільових класифікаційних системах переслідує мету суттєвого розширення можливостей в царині використання сучасних автоматизованих баз даних для надання інформаційних послуг, які, врешті-решт, є основним продуктом діяльності музеїв різної форми власності. Без здійснення оцінювання якості та вартості пам’яток культури Музейного фонду України та музейної інформації, оцінювання інтелектуальної власності, створеної працівниками музейної сфери, а також оцінювання їхньої експертної діяльності – неможлива (рис. 8).

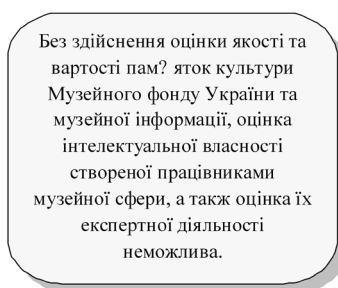

Рисунок 8.

Перспектива розвитку музейної справи, на нашу думку, є тісно пов’язаною з впровадженням потужних та багатофункціональних інформаційних систем обробки різних видів даних, а також з розробкою віддалених й універсальних комп’ютерних баз даних, які в процесі вдосконалення уніфікують музейну інформацію різних форм власності та створюють умови для її ефективного використання потенційними користувачами.

¹⁴ Експертний висновок ТОВ “АртАналітікс” від 15.04.2016 № 10268Д. – С. 7.